

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 31Cb/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122343351
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Filip Grznárik
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2022:6122343351.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom Mgr. Filipom Grznárikom, v spore žalobcu: Victory Royal s.r.o., sídlo 475, 925 06 Čierna Voda, IČO: 51 923 271, zastúpený advokátom: Mgr. Pavol Šuľan, sídlo Hlavná 929/6, 924 01 Galanta, IČO: 37 842 137, proti žalovanému: Coregio s.r.o., sídlo Piaristická 1, 949 01 Nitra, IČO: 46 573 470, zastúpený advokátom: Mgr. Štefan Slovák, sídlo Štefánikova trieda 33, 949 01 Nitra, IČO: 36 110 787, o zaplatenie 1.500,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.500,- eur a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.500,- eur od 20.03.2022 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

I. Predmet sporu

1. Žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.500,- eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.500,- eur od 20.03.2022 do zaplatenia.

2. Žalobca žalobu odôvodnil v podstate tým, že dňa 07.04.2021 uzatvoril so žalovaným maklérsku zmluvu, v ktorej sa zaviazal vykonávať pre žalovaného maklérsku činnosť, teda okrem iného vyhľadávať záujemcov o predaj nehnuteľností a žalovaný sa zaviazal za danú činnosť zaplatiť žalobcovi dohodnutú odmenu. Žalobca v rámci plnenia zmluvných povinností vyhľadal záujemcu o predaj nehnuteľnosti – A. B., ktorá dňa 20.11.2021 udelila žalobcovi súhlas so zaradením nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX vedenom pre k. ú. C. D.. Žalovaný v dôsledku zmluvnej činnosti žalobcu následne uzatvoril s A. B. dňa 10.01.2022 dohodu o rezervácii nehnuteľnosti ohľadom jej predaja s E. F.. Činnosťou žalobcu podľa zmluvy teda došlo k uskutočneniu obchodu na strane žalovaného, za čo žalovaný od záujemcov prevzal províziu vo výške 3.000,- eur. Žalobca má podľa bodu 4.7. zmluvy voči žalovanému nárok na odmenu za sprostredkovaný obchod vo výške 50% z provízie žalovaného. Na základe toho žalobca vyfakturoval žalovanému zmluvnú odmenu vo výške 1.500,- eur faktúrou z 05.02.2022, splatnou 19.03.2022, ktorú neuhradil. Žalobca pripojil k žalobe listinné dôkazy.

3. K žalobe sa v rámci podaného odporu vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca si nesplnil svoju povinnosť doručiť žalovanému dokumentáciu podpísanú žalobcom ako maklérom v mene žalovaného ako realitnej kancelárie, čím mu vznikol nárok na zmluvnú pokutu podľa bodu 7.5. zmluvy vo výške 3.000,- eur. Žalobca súčasne svojim konaním poškodil záujmy žalovaného – jeho dobré meno, za čo

vznikol žalovanému voči žalobcovi nárok na zmluvnú pokutu aj podľa bodu 7.4 zmluvy. Tento nárok si žalovaný uplatnil voči žalobcovi listom zo 17.04.2022. Žalovaný pripojil k vyjadreniu listinné dôkazy.

4. K vyjadreniu žalovaného sa žalobnou replikou vyjadril žalobca. Žalobca v nej nad rámec skutkových tvrdení a právnej argumentácie uvedených v žalobe poukázal na to, že žalovaným uvedených porušení zmluvy sa nikdy nedopustil.

5. Žalovaný procesné právo vyjadriť sa k žalobnej replike žalobnou duplikou nevyužil.

II. Prejednanie veci na pojednávaní

6. Súd podľa § 177 ods. 1 CSP nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie. Vec prejednal na pojednávaní dňa 02.11.2022.

7. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanej žalobe.

8. Žalovaný na pojednávaní zotrval na vyjadrení obsiahnutom v odpore a nad rámec toho uviedol, že vzájomnou žalobou si uplatňuje voči žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa bodu 7.5. zmluvy vo výške 3.000,- eur.

9. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinami, a to odkazom na: maklérska zmluva zo 07.04.2021 (č. l. 7 – 10); súhlas so zaradením nehnuteľnosti do ponuky realitnej kancelárie z 20.11.2021 (č. l. 11); dohoda o rezervácii nehnuteľnosti z 10.01.2022 (č. l. 12 – 13); SMS komunikácia (č. l. 14); e-mail od žalovaného žalobcovi z 23.02.2022 (č. l. 15); faktúra žalobcu č. 22004 z 05.03.2022 (č. l. 16); podací lístok s podacím číslom RF267332901SK (č. l. 17); obálka s podacím číslom RF267332901SK (č. l. 18, 36); výpis z listu vlastníctva č. XXX pre k. ú. C. D. (č. l. 19 – 20); list žalovaného žalobcovi z 02.05.2022 (č. l. 31); faktúra žalobcu č. 22004 z 05.03.2022 (č. l. 32); e-mail od žalovaného žalobcovi z 25.03.2022 (č. l. 33); list žalovaného žalobcovi zo 17.04.2022 vo veci vyjadrenia k faktúre č. 22004 (č. l. 34); list žalovaného žalobcovi z 22.04.2022 vo veci odstúpenia od maklérskej zmluvy (č. l. 35); list žalobcu žalovanému z 26.04.2022 vo veci posledného pokusu o zmier (č. l. 37).

III. Rozhodné skutkové okolnosti a právne posúdenie veci

10. Žalobca sa žalobou voči žalovanému domáha splnenia jeho povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 1.500,- eur na základe zmluvného dojednania v maklérskej zmluve (bod 4.7. zmluvy), ktorý nárok mal vzniknúť žalobcovi tým, že sprostredkoval predaj a kúpu nehnuteľnosti (zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. C. D.), za ktorý žalovanému bola záujemcami zaplatená provízia vo výške 3.000,- eur.

11. Podľa § 1 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“ alebo „ObZ“), (1) tento zákon upravuje postavenie podnikateľov, obchodné záväzkové vzťahy, ako aj niektoré iné vzťahy súvisiace s podnikaním. (2) Právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

12.Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

13.Podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

14. Podľa § 369 ods. 1 a 2 Obchodného zákonníka, (1) ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia. (2) Ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

15. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády č. 21/2013 Z. z.“), (2) namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky 1) platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

16.Z hľadiska pre posúdenie veci rozhodujúcich skutkových tvrdení v konaní nebolo sporné a ani vykonaným dokazovaním súd nezistil dôvodné pochybnosti o pravdivosti tých nesporných skutkových tvrdení strán (§ 186 ods. 2 v spojení s § 151 ods. 1 CSP), podľa ktorých dňa 07.04.2021 uzatvorili sporové strany maklérsku zmluvu (listinný dôkaz na č. I. 7 – 10), pričom nie je sporný ani obsah tejto zmluvy. V dôsledku nepopretia rozhodujúcich skutkových tvrdení žalovaným, z ktorých žalobca vyvodzuje svoj nárok (§ 151 ods. 1 CSP), nebolo v konaní sporné ani to, že žalobca vyhľadal záujemcu o predaj nehnuteľnosti v Čiernej Vode, zapísaných na liste vlastníctva č. XXX – A. B., ktorá udelila žalovanému súhlas so zaradením danej nehnuteľnosti žalovanému (listinný dôkaz na č. I. 11) a že žalovaný následne s ňou a s E. F. dňa 10.01.2022 uzatvoril dohodu o rezervácii ohľadom predaja nehnuteľnosti (listinný dôkaz na č. I. 12 – 13). Nie je sporné ani to, že žalovaný od záujemcov prevzal províziu vo výške 3.000,- eur. Sporné nie je ani vyfakturovanie zmluvnej odmeny vo výške 1.500,- eur žalobcom žalovanému so splatnosťou 19.03.2022, ktorú žalovaný taktiež nepoprel (listinný dôkaz na č. I. 16). Súd preto z týchto nesporných skutkových tvrdení, pri splnení zákonných podmienok stanovených v § 186 ods. 2 CSP, vychádzal aj pri ustalovaní skutkového stavu veci (§ 186 ods. 2 CSP).

17.Vykonaným dokazovaním súd ďalej s poukazom na skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre posúdenie veci, zistil, že žalobca so žalovaným sa v maklérskej zmluve (listinný dôkaz na č. I. 7 – 11) dohodli v bode 4.1., 4.2., 4.4., 4.5. a 4.7. a 4.8. zmluvy, že za uskutočnenie úkonov, ktoré viedli k uskutočneniu realitného obchodu prostredníctvom žalovaného (realitnej kancelárie), má žalobca (maklér) právo na odmenu vo výške 50 % z provízie realitnej kancelárie, ktoré žalobcovi vzniká dňom, kedy bola realitnej kancelárii uhradená provízia za uskutočnený realitný obchod, zrealizovaný za priamej súčinnosti makléra. Táto odmena je splatná do 14 dní od vzniku nároku na odmenu, na základe faktúry vystavanej žalobcom (maklérom). Províziou realitnej kancelárie sa rozumie objem finančných prostriedkov, ktoré žalovaný (realitná kancelária) prijala ako odmenu za sprostredkovanie (okrem iného) predaja, kúpy od klienta. Realizáciou realitného obchodu sa pritom rozumie získanie klienta, ktorý prostredníctvom realitnej kancelárie uzavrel zmluvu na nehnuteľnosť v ponuke realitnej kancelárie, ako aj vykonanie úkonov predchádzajúcich uzavretiu zmluvy a zabezpečenie podkladov na vypracovanie zmluvnej dokumentácie.

18.Po právnej stránke je žalobou uplatnený nárok (ktorým je súd viazaný, zdôrazňujúc pritom, že tento je tvorený nielen žalobným návrhom ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami – judikát R 14/2021) nárokom z obchodnoprávneho záväzkového vzťahu založeného medzi sporovými stranami ako dvomi podnikateľmi (§ 2 ods. 2 písm. a/ ObZ) maklérskou zmluvou zo 07.04.2021 ako nepomenovanou zmluvou podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktorej zmluvnou stranou bol žalobca v zmluvnom postavení makléra a žalovaný v zmluvnom postavení realitnej kancelárie.

19.Čo sa týka žalobou uplatneného nároku, pre posúdenie dôvodnosti žaloby sú rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa toho, či žalobca (maklér) uskutočnil úkony, ktoré viedli k uskutočneniu realitného obchodu (bod 4.1. zmluvy), teda najmä či žalobca získal klienta, ktorý prostredníctvom žalovaného uzatvoril zmluvu na nehnuteľnosť v ponuke žalovaného (bod 4.8. zmluvy). Rozhodujúce ďalej je, či žalovanému bola uhradená provízia za uskutočnený realitný obchod zo strany klienta (bod 4.4. zmluvy).

20.V nadväznosti na uvedené súd zdôrazňuje, že v uvedenom rozsahu neboli skutkové tvrdenia medzi sporovými stranami sporné, keď žalovaný nepoprel (§ 151 ods. 1 CSP) skutkové tvrdenia žalobcu, ktoré boli v súlade s predloženými listinnými dôkazmi (v podrobnostiach bod 16. odôvodnenia rozsudku) o tom, že vyhľadal záujemcu o predaj nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. C. D. – A. B., ktorá udelila súhlas so zaradením jej nehnuteľnosti do ponuky žalovaného, že žalovaný s ňou a E. F. uzatvoril dohodu o rezervácii ohľadom predaja nehnuteľnosti. Nebolo ani sporné, že žalovaný za sprostredkovanie tohto predaja a kúpy od záujemcov prevzal províziu vo výške 3.000,- eur.

21. Teda, z uvedeného vyplýva, že žalobca ako maklér uskutočnil úkony, ktoré viedli k uskutočneniu realitného obchodu, keďže získal klienta, ktorý prostredníctvom žalovaného uzatvoril zmluvu na nehnuteľnosť v jeho ponuke. Tým žalobcovi nepochybne vznikol podľa bodu 4.1. zmluvy voči žalovanému nárok na odmenu, a to podľa bodu 4.2 a 4.7 zmluvy vo výške 1.500,- eur, ako sume zodpovedajúcej 50% z provízie žalovaného, ktorá mu bola uhradená klientom.

22.Žalovaný v konaní argumentoval, že žalobcom uplatnený nárok nie je dôvodný, pretože porušil niektoré, žalovaným uvedené zmluvné povinnosti. K uvedenému súd uvádza, že z obsahu maklérskej zmluvy, osobitne z čl. 4, predmetom ktorého bola úprava zmluvnej odmeny žalobcu, jednoznačne vyplývajú podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby žalobcovi vznikol nárok na danú odmenu (ktorých splnením sa súd zaoberal vyššie a z hľadiska ktorých neboli medzi sporovými stranami ani sporné samotné skutkové tvrdenia, ktoré na právne posúdenie dôvodnosti tohto nároku mali vplyv) a z ktorých v žiadnom prípade nevyplýva, že podmienkou vzniku nároku žalobcu na odmenu je, aby neporušil akúkoľvek zmluvnú povinnosť (pričom súd zdôrazňuje, že to, či žalobca nejakú zmluvnú povinnosť porušil, v tomto konaní neskúmal, pretože z hľadiska už uvedenej úpravy zmluvnej odmeny v čl. 4. maklérskej zmluvy toto zisťovanie nemalo význam pre posúdenie dôvodnosti žalobou uplatneného nároku).

23. Súd zdôrazňuje, že ak mal žalovaný za to, že žalobca porušil nejakú zmluvnú povinnosť, titulom ktorej by mal žalovaný voči žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa čl. 7. zmluvy (čo žalovaný v konaní tvrdil), tak samotná existencia takéhoto nároku nemá bez toho, aby žalovaný urobil či už hmotnoprávny úkon (napr. započítanie - § 358 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení s § 580 a nasl. Občianskeho zákonníka) alebo počas konania procesnoprávny úkon s hmotnoprávnymi účinkami (napr. vznesenie kompenzačnej námietky ako hmotnoprávnej námietky spôsobujúcej zánik práva protistrany - § 152 CSP) žiadny vplyv na povinnosť žalovaného splniť voči žalobcovi dôvodný zmluvný nárok – v danej veci na zaplatenie zmluvnej odmeny podľa čl. 4 zmluvy.

24.Žalovaný v konaní netvrdil a nebolo ani preukázané, že by urobil voči žalobcovi hmotnoprávny úkon alebo aj počas konania procesnoprávny úkon s hmotnoprávnymi účinkami, ktorý by mal za následok zánik práva protistrany. V tejto súvislosti osobitne súd poukazuje aj na listinné dôkazy – list žalovaného adresovaný žalobcovi zo 17.04.2022 (listinný dôkaz č. I. 34) z ktorého vyplýva, že v ňom žalovaný vyzýva, aby žalobca udelil súhlas so započítaním jeho nároku voči žalovanému titulom zmluvnej odmeny s nárokom žalovaného voči žalobcovi titulom uplatnených zmluvných pokút, avšak v konaní nebolo tvrdené ani preukázané, že by žalobca súhlasil so započítaním, a teda, že by došlo k započítaniu pohľadávky žalobcu s pohľadávkou žalovaného titulom dohody o započítaní.

25. To, že žalovaný daný úkon neurobil vyplynulo napokon nepochybne aj z toho, že až na pojednávaní dňa 02.11.2022 uviedol, že vzájomnou žalobou si uplatňuje voči žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa bodu 7.5. zmluvy vo výške 3.000,- eur. K uvedenému súd dopĺňa, že keďže si žalovaný podľa svojho prejavu uplatnil voči žalobcovi svoju tvrdenú pohľadávku vo výške 3.000,- eur proti pohľadávke žalobcu vo výške 1.500,- eur, tak podľa § 147 ods. 2 CSP súd v časti žalovaných 1.500,- eur považuje daný procesný úkon žalovaného za prostriedok procesnej obrany, a to hmotnoprávnou námietkou – právny úkon započítania (§ 149 v spojení s § 152 CSP). V prevyšujúcej časti 1.500,- eur by daný prednes žalovaného bol podaním vzájomnej žaloby.

26. Čo sa týka danej prevyšujúcej časti 1.500,- eur, v ktorej mal žalovaný za to, že podáva na pojednávaní vzájomnú žalobu, súd uvádza, že na vzájomnú žalobu sa podľa osobitného ustanovenia § 147 ods. 3 CSP primerane použijú ustanovenia o žalobe (obsiahnuté najmä v § 131 a nasl. CSP). Vzájomná žaloba, tak ako aj žaloba, je podaním vo veci samej (§ 123 ods. 2 CSP), ktorá musí spĺňať všeobecné náležitosti podľa § 127 CSP a osobitné náležitosti podľa § 132 a nasl. CSP. Práve primeraná použiteľnosť ustanovení o žalobe aj na vzájomnú žalobu podľa § 147 ods. 3 CSP znamená, že tak ako žalobu, ani vzájomnú žalobu za účinnosti Civilného sporového poriadku nemožno urobiť v ústnej forme (oproti § 42 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016), teda ústne do zápisnice (na rozdiel od väčšiny iných procesných úkonov, ktoré je možné urobiť aj ústne na pojednávaní) a z hľadiska formy podľa § 147 ods. 3 CSP v spojení s § 123 ods. 2, § 125 CSP možno vzájomnú žalobu podať len písomne, a to v listinnej alebo elektronickej podobe. Tieto závery vyplývajú aj nielen z doktríny (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016 – ďalej len „Komentár k CSP“ – komentár k § 147, s. 549, marg. č. 2 a komentár k § 132, s. 485, marg. č. 2), ale aj zo súdnej praxe odvolacích súdov (napr. bod 24. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoPr/1/2017 zo 06.12.2017, bod 21. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/114/2018 z 28.05.2019).

27. Z týchto dôvodov vyzval súd žalovaného na pojednávaní, na ktorom ústne do zápisnice uviedol, že podáva vzájomnú žalobu, ktorou si uplatňuje žalovaný svoje nároky voči žalobcovi, aby uviedol, či vzájomnú žalobu podal písomne, či už v listinnej alebo elektronickej podobe, na čo žalovaný uviedol, že v žiadnej inej forme ako ústne do zápisnice na danom pojednávaní vzájomnú žalobu nepodal.

28. S poukazom na uvedené súd vzhľadom na nedostatok Civilným sporovým poriadkom ustanovenej formy vzájomnej žaloby žalovaného (ktorá by sa podľa § 147 ods. 2 CSP týkala sumy 1.500,- eur ako prevyšujúcej časti medzi žalovanou sumou a na pojednávaní uplatneným nárokom žalovaného na zaplatenie 3.000,- eur) daný prejav žalovaného na pojednávaní nepovažoval za procesný úkon – podanie vzájomnej žaloby a pre nedostatok tejto formy naň preto neprihliadal, keďže ak neexistuje vzájomná žaloba (čo v danej veci neexistuje, pretože táto v zákonom ustanovenej forme nebola podaná), nemôže súd o nej viesť sporové konanie a rozhodovať. Pre úplnosť súd uvádza, že v prípade nedostatku formy, na rozdiel od nedostatku náležitosti procesného úkonu (napr. § 128 a § 129 CSP), súd nevykonáva úkony smerujúce k odstráneniu daného nedostatku.

29. Ako súd už uviedol, tá časť prejavu žalovaného na pojednávaní dňa 02.11.2022, v ktorej si uplatnil voči žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a ktorá neprevyšuje žalobcom žalovanú pohľadávku, tento je podľa obsahu hmotnoprávnou námietkou (konkrétne námietkou kompenzačnou) podľa § 152 CSP. Hmotnoprávna námietka je podľa § 149 CSP jedným z prostriedkov procesnej obrany žalovaného.

30. Civilné sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania, normatívne upravenou v § 153 (sudcovská koncentrácia konania) a § 154 CSP (zákonná koncentrácia konania), znamenajúcou, že strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek, ale iba v určitom štádiu konania.

31.Z procesnoprávneho hľadiska má sudcovská koncentrácia konania, upravená v § 153 CSP, za následok osobitné procesnoprávne sankcie v podobe neúčinnosti procesného úkony strany sporu za porušenie procesnej povinnosti uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany, ktoré nie je včasné, je definované v § 153 ods. 1 vete druhej CSP, podľa ktorého procesný úkon, obsahom ktorého je uplatnenie prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany nie je vykonaný včas, ak ho strana sporu mohla vykonať skôr (objektívne hľadisko) ak by konala starostlivo (subjektívne hľadisko). Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že uplatnenie prostriedkov procesného útoku alebo procesnej obrany až na pojednávaní nie je včasné (obdobne Komentár k CSP, § 153). Ak súd dospeje k záveru, že strana sporu neuplatnila prostriedky procesného útoku alebo procesnej obrany včas, má možnosť buď konanie ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na omeškaný procesný úkon neprihliadnuť (nepriзнаť mu procesnoprávne účinky) ako sankciu za porušenie procesnej diligencie sporovej strany za výsledok sporu.

32.Súd, vychádzajúc z uvedených východísk, uplatnenie hmotnoprávnej (kompenzačnej) námietky žalovaným až na pojednávaní pri vyjadrení sa k žalobe nepovažoval za uplatnenie prostriedku procesnej obrany včas. U žalovaného, v celom konaní kvalifikovane zastúpeného advokátom, neexistovala žiadny dôvod (jeho existenciu ani netvrdil a ani nepreukazoval), pre ktorú by si nemohol uplatniť danú hmotnoprávnu námietku v písomnom štádiu konania, najneskôr v žalobnej duplike, na ktorej podanie súd žalovaného vyzval uznesením č. k. 31Cb/49/2022 – 51 z 10.08.2022, právoplatným dňa 13.09.2022, v ktorej súd osobitne žalovaného poučil aj o tom, že na neskôr uplatnené prostriedky procesnej obrany nemusí súd prihliadnuť. Žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku vo vzťahu k pohľadávke na zmluvnú pokutu, vo vzťahu ku ktorej zaslal žalobcovi list ešte dňa 17.04.2022, teda pred začatím tohto konania, teda nešlo napr. o pohľadávku, ktorá by mu vznikla napr. až po písomnej fáze konania.

33.Súd z týchto dôvodov uplatnil vo vzťahu k danému prostriedku procesnej obrany – hmotnoprávnej (kompenzačnej) námietke sudcovskú koncentráciu konania podľa § 153 ods. 2 CSP a v konaní na ňu neprihliadal, teda jej nepriзнаl žiadne účinky ako procesnú sankciu za porušenie procesnej povinnosti žalovaného uplatňovať prostriedky procesnej obrany včas ktorá súvisí s procesnou diligenciou žalovaného za výsledok sporu. V tejto súvislosti súd osobitne zdôrazňuje aj to, že prihliadnutie na danú kompenzačnú námietku, ktorá nebola uplatnená včas, ale bez existencie ospravedlniteľného dôvodu až na pojednávaní, by malo vplyv aj na hospodárnosť konania, keď by sa predmetom dokazovania stali úplne odlišné rozhodujúce skutočnosti – podstatné pre posúdenie dôvodnosti kompenzačnej námietky, a to porušenie tvrdených zmluvných povinností) – než sú tie, ktoré boli rozhodujúce pre posúdenie žalobou uplatneného nároku (ako to vyplýva aj z príslušnej časti tohto odôvodnenia) a teda vykonané dokazovanie by muselo smerovať navyše aj k daným, z hľadiska tvrdeného nároku žalovaného, rozhodujúcim skutočnostiam. Len na okraj, bez toho aby to malo vplyv na uvedené, súd pre úplnosť dodáva, že právo žalovaného domáhať sa ním tvrdených nárokov, a to aj v samostatnom súdnom konaní, nie je žiadnym spôsobom dotknuté.

34. Keďže teda súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný a na uplatnenú hmotnoprávnu (kompenzačnú) námietku podľa § 153 ods. 2 CSP z dôvodu jej neuplatnenia včas bez toho, aby to bolo ospravedlnené určitými legitímnymi dôvodmi, neprihliadal, je žaloba žalobcu v celom rozsahu uplatneného nároku dôvodná.

35. Čo sa týka uplatneného nároku na zaplatenie úroku z omeškania, tak žalovaný v konaní nenamietal splatnosť žalovanej sumy dňom 19.03.2022, uvedenej aj na faktúre (listinný dôkaz – č. I. 16), v ktorej uvedená doba splatnosti zodpovedá aj 14-dňovej lehoty uvedenej v bode 4.5. maklérskej zmluvy. Keďže žalovaný je od nasledujúceho dňa, t. j. 20.03.2022 v omeškaní so zaplatením uvedeného peňažného plnenia, má žalobca voči nemu za dobu omeškania podľa § 369 ods. 2 v nadväznosti na § 369 ods. 1 ObZ v spojení s § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z. právo aj na úrok z omeškania z nezaplatenej sumy, vo výške 9 % ročne, tak ako si ho aj v žalobe uplatnil. Aj v tejto časti preto súd dospel k záveru o dôvodnosti žaloby.

36. Súd preto týmto rozsudkom (v I. výroku) žalobnému návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

IV. Trovy konania

37. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (inak aj len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

38. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

39. Keďže sa týmto rozsudkom konanie končí, súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 CSP v tomto rozhodnutí aj o nároku na náhradu trov konania.

40. Vzhľadom na to, že v prejednáwanej veci bol v plnom rozsahu úspešný žalobca proti žalovanému (keď žalobe žalobcu proti žalovanému bolo týmto rozsudkom v plnom rozsahu vyhovené), žalobca má podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

41. Súd preto v II. výroku tohto rozsudku (majúcim povahu uznesenia) podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

42. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch).

43. Z uvedených dôvodov súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Nitra ako súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorými sú uvedenie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu vykonateľné rozhodnutie súdu ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z vykonateľného rozhodnutia súdu, vykonať exekúciu podľa Exekučného poriadku (§ 48 ods. 2 v spojení s § 45 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v účinnom znení [Exekučný poriadok]).